

Akademie múzických umění v Praze

Hudební a taneční fakulta

Katedra hudební teorie

POSUDEK DISERTAČNÍ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Student/ka:	Egli Prifti
Téma disertační práce:	Hudební řeč albánských skladatelů a její místo v kontextu evropské hudby
Vedoucí práce:	Prof. PhDr. MgA. Jan Vičar, CSc.
Oponent práce:	Prof. Mgr. MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.
Akademický rok:	2017/18
Datum obhajoby:	7. září 2018

Koncepce práce a její struktura:

Koncepce práce je plně v souladu se zvoleným tématem a jde od geografického a historického kontextu k aktuálnímu stavu albánské tvorby a jejím globálním návaznostem. Vrcholí pak analýzami reprezentativních skladeb. Práce je odrazem velké odborné i osobní angažovanosti jejího autora, který se uvedenému tématu dlouhodobě systematicky věnuje jak na poli vědeckém, tak na poli uměleckém. Odrazem této enormní zainteresovanosti je jeho mimořádný rozhled, přehledná systematika i bohatý rezervoár zdrojů informací, které pravidelně aktualizuje. Bylo nám ctí, že na půdu HAMU přivedl též některé albánské skladatele, uspořádal jim koncert a umožnil jim též přednášet na semináři hudební teorie.

Obsahová stránka:

Prifti buduje obsahovou základnu své práce na etnomuzikologických premisách. Je to logické, protože právě specifika albánského folkloru prosakují do albánské soudobé hudby dodnes, byť vcházejí v náznakové či transformované podobě do zcela nových kompozičních paradigmat. Podrobnému popisu jednotlivých oblastí Albánie a jejich lidových hudebních

projevů dává autor v úvodu přednost před kulturně historickým klimatem, ke kterému se dostává logicky v podkapitole 1.2 a 1.3. Popis folkloru a historie Albánie z pohledu společenského i kulturního tvoří polovinu rozsahu disertační práce. V poměru ke kapitolám hudebně analytickým to lze považovat za úměrné. Po jejich prostudování lze vnímat i historické souvislosti a specifika albánské hudební tvorby. Pro našince je to mocná podpora pro pochopení skladeb i jejich domácí dobové prezentace. Doktorand nezapomněl ani na významné hudební česko-albánské vztahy, na které lze dále navazovat. Na historických souvislostech, které jsou pro albánské dějiny důležité, je zajímavé si uvědomit, v jakých paralelách a antiparalelách se naše národy ocitaly. K obecně historickým odstavcům lze přidat tedy také samá pochvalná slova. Snad by bylo třeba opravit jen dva detaily:

- a) nelze postavit jednoduchou posloupnost a návaznost mezi Společností národů a OSN – viz poznámka 103 na str. 53
- b) Protivníkem Severoatlantického paktu byla Varšavská smlouva, nikoliv Organizace Varšavská smlouva – viz str. 63

Druhá část disertační práce je věnována především analýzám hudebních děl. V textu se tedy rozebírá Zadejův Klavírní koncert, Harapiho Rapsodie, „A psalmodie bono“ od Toleho, „Planetears“ od Peçiho, „Plenilunio“ od Simaku, „Poseidon“ od Naçi a „Martinova flétna“ od Ballaty - představitele emigrace. Doktorand zdůvodnil uvedený výběr a svými analýzami podpořil oprávněnost této volby. V rozborech se dostává ke stěžejním tektonickým, souzvukovým, kinetickým či témbrovým událostem a vše dokládá transparentními notovými příklady s přehledným popisem. Po detailním studiu předložených analýz jsem nezjistil žádné disproporce, přesto mám jednu nejasnost na str. 94, kde nerozumím formulaci - o druhém centru „cis“, které přebírá místo centra „fis“, tedy prvního tónu tóniky, takže melodie má nádech bitonality (viz předposlední souvětí na stránce). K vysvětlení by mohlo dojít v rámci obhajoby. Za vysoký klad naopak považuji detailní harmonické analýzy s využitím Janečkovy soustavy moderní akordiky.

Jazyková stránka:

Když si uvědomíme, že pan Prifti napsal předloženou práci v cizím jazyce, musíme vznést slova uznání. V tomto kontextu netřeba zmiňovat epizodické překlepy ani vadné vazby. Je

jich skutečně nepatrně. Mnohá řešení interpunkce jsou pro mne překvapující, mnohde poněkud diskutabilní. Jsem si však vědom dnešního s kontextem těsně svázaného principu psaní čárek (viz relevantní statě ve sbornících Naše řeč nebo v dalších výstupech Ústavu pro jazyk český v Praze), a tak si doktorandovi v případě dalšího zájmu o češtinu dovoluji doporučit, aby uvedené statě také sledoval.

Formální stránka:

Bez závad.

Hodnocení: Kladné. Doporučuji přijmout k obhajobě.

V Plzni dne 8.8. 2018

Prof. Mgr. MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.